

# Gods eeuwige raadsbesluiten

Johannes 3:14-18; Lukas 24:7, 26, 44, 46-47

---

Al de genoemde teksten uit Lukas en Johannes spreken over een grote noodzaak. De Zoon des mensen *moest* geofferd worden. 'Zoals Mozes de slang in de woestijn heeft verhoogd, zo *moet* de Zoon des mensen verhoogd worden.' Dat was een goddelijke noodzaak. De eeuwige raadsbesluiten, de raad en de wil van God konden alleen op die manier volbracht worden. God Zelf *moest* tussenbeide komen voor de vervulling van Zijn raadsbesluiten, en dat kon Hij alleen doen door Zijn Zoon te zenden. De Heer Jezus is op aarde gekomen als Mens, terwijl Hij Zich onderwierp aan alles wat nodig was, opdat het raadbesluit van God kon worden vervuld. De Zoon van God is in deze wereld neergedaald. Hij is de weg van vernedering en lijden gegaan. Hij is op het kruis gestorven. Hij is uit de dood opgestaan. Hij is in de heerlijkheid ingegaan. Al deze dingen *moesten* gebeuren.

Lukas 24 ontvouwt deze waarheid op treffende wijze. In vers 7 lezen wij: '*de Zoon des mensen moest worden overgeleverd in handen van zondige mensen en gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.*' In vers 26: '*Moest de Christus dit niet lijden, en zo in Zijn heerlijkheid binnegaan?*'

Inderdaad, Hij is neergedaald in deze wereld en waarom? Om te lijden. Wij weten dat Hij vanaf het begin van Zijn loopbaan als de Zoon des mensen, de Man van smarten was, verzocht in ziekte. Hij moest worden overgeleverd in de handen van zondaars; en in de hof van Gethsemane, toen één van Zijn discipelen Hem wilde verdedigen, zei Hij: Steek uw zwaard weer op zijn plaats. Hoe zouden dan de Schriften worden vervuld, die zeggen dat het zo gebeuren moet? Daarna moest Hij gekruisigd worden. Want Hij is deze wereld gekomen, niet alleen om te lijden, maar

om te sterven. Een afschuwelijke dood, die niet alleen de dood van een martelaar was, maar een dood waarin het oordeel van God Hem trof. Daarom wordt Hij vergeleken met de slang, die van de aarde werd verhoogd, d.w.z. dat Hij tot zonde is gemaakt in de plaats van de mens, die stond onder de macht van de oude slang, de satan. Al die boze macht moest vernietigd worden op het kruis; en toen Hij deze plaats innam onder het oordeel van God, onderging Hij dit oordeel op volledige wijze.

Maar er is nog iets. Hij *moest* uit de dood opstaan, dat vereisten de raadsbesluiten van God. Als de Heer in de evangeliën tegen Zijn discipelen spreekt over Zijn dood, verklaart Hij vele malen dat de Zoon des mensen moest gekruisigd worden en dat Hij uit de dood moest opstaan. Deze beide zaken waren absoluut verbonden in de gedachten van God.

Maar vers 26 brengt ons nog verder. Het was niet voldoende dat Hij uit de dood opstond. Hij *moest* ook in Zijn heerlijkheid ingaan. Het goddelijk raadsbesluit vereiste dat de Zoon des mensen, na Zijn lijden en opstanding, in de hemel werd opgenomen en ging zitten aan de rechterhand van God in de heerlijkheid. Dat was de vervulling van alle gedachten van God. Alle profetische geschriften hadden deze dingen aangekondigd. De Heer zegt dan ook in vers 46: *'Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.'* In vers 44: *'alles moest worden vervuld wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en in de profeten en psalmen.'*

Laten we ook vers 46 en 47 lezen: *'Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag, en in Zijn naam bekering tot vergeving van zonden moest worden gepredikt aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem.'* Dat is het evangelie, op aarde verkondigd met kracht, na de verhoging van Christus in de heerlijkheid aan de rechterhand van God. Dit evangelie moest in de hele wereld verkondigd worden, om te werken in het geweten van de mensen, om ze te brengen in de tegenwoordigheid van God als berouwvolle zondaars. In die tegenwoordigheid kunnen ze leren dat het raadsbesluit van God was, vanaf alle eeuwigheid, om zondaars te brengen tot de kennis van het heil. *'Opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.'* Hoe kostelijk is het voor ons te ervaren dat God aan ons heeft gedacht, arme zondaars die wij zijn, om ons deelgenoten te maken van Zijn eeuwig heil. Maar om dat te ontvangen, moest de eniggeboren Zoon van God in deze wereld komen om te lijden en het oordeel te ondergaan van een misdadiger. Dit alles was nodig, opdat u en ik zouden kunnen zeggen: *'Al mijn zonden heeft Zijn zoenbloed weggedaan!'*

Er is nog meer. Want als Hij in de heerlijkheid is ingegaan en nu daarboven is, is dat ook voor ons. Dit was het raadsbesluit van God. Verhoogd boven alle hemelen: de vernederde Mens, nadat Hij op het kruis was gestorven. Hij heeft Hem aan Zijn rechterhand geplaatst. Hij heeft Hem met heerlijkheid en eer gekroond in het heiligdom. Deze plaats, is de plaats voor de mens volgens de eeuwige raadsbesluiten van God. Inderdaad, de plannen van de genade van God hebben pas hun volledige vervulling gevonden toen God de voldoening had een Mens te zien, de Eerstgeborene onder vele broeders, Die in staat was te genieten van een onbegrensde en ongehinderde heerlijkheid. Dit genot is het eeuwige leven.

Door genade hebben wij deel aan deze dingen, bezitten wij het eeuwige leven, kennen wij de Vader, kennen wij de Zoon, hebben wij gemeenschap met God. Maar hoe weinig verwerkelijken wij deze zegeningen? God wil dat op een zekere dag, bij Hem, onze harten onbepert en zonder verhindering zullen genieten van alles wat er in Zijn eigen hart is, van al Zijn liefde, Zijn gerechtigheid, Zijn heiligheid, in één woord, van Zijn heerlijkheid. Daar wil Hij ons bij Zich hebben in de verwerkelijking van een volledige gemeenschap, om te genieten van de liefde van de Vader en ook van de liefde van de Zoon, Die ons de Vader heeft geopenbaard.

Dit zijn de raadsbesluiten van de genade van God van alle eeuwigheid. Als wij ze zien in hun grootheid en hoogte, kunnen wij niet anders dan ons neerbuigen en aanbidden. Dat geringe schepselen zoals wij recht zouden hebben op de heerlijkheid, het eeuwige leven zouden bezitten en het genot zouden hebben van alles wat er in het hart van God is. Wat een groot wonder! Hij had kunnen denken aan de engelen die niet gevallen zijn, maar Hij had meer nodig om al de uitgestrektheid van Zijn liefde te laten zien. De mensen die Hij heeft uitverkoren, waren eertijds gevallen, van Hem verwijderd, beroofd van Zijn heerlijkheid. Hij heeft ze tot Zich willen brengen, en om dat te bereiken was er maar één middel: Zijn eniggeboren Zoon te geven. Als wij aan al die dingen denken, kunnen wij wel uitroepen: *'Zie, welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden'* (1 Joh. 3:1).

---

Bron: Le Messenger Évangélique 1930-345

Titel: Les conseils éternels de Dieu

